

§ 11. 1. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie z góry.

2. Dodatki specjalne i kwalifikacyjne wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 12. 1. Dodatek specjalny, kwalifikacyjny oraz funkcyjny nie przysługuje technikowi i uprawnionemu technikowi dentystycznemu, zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

2. Technikowi i uprawnionemu technikowi dentystycznemu, który przez okres 3 miesięcy nie pełni obowiązków służbowych uzasadniających prawo do dodatków, mogą być one wypłacane tylko za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem.

3. W razie przeniesienia do pracy w komórce organizacyjnej, w której przysługuje dodatek specjalny, technik i uprawniony technik dentystyczny ma prawo do tego dodatku z dniem przeniesienia.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 13. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 204 i z 1958 r. Nr 43, poz. 206).

2. Zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia określonego w ust. 1 do czasu wydania odpowiednich przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1962 r. (poz. 253).

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny w złotych
1	Kierownik protezowni dentystycznej lub ortodontycznej	
	a) produkującej do 2.640 protez rocznie	200
	b) produkującej do 5.280 protez rocznie	250
2	Zastępca kierownika protezowni	
	a) produkującej do 5.280 protez rocznie	200
	b) produkującej powyżej 5.280 protez rocznie	250
3	Kierownik pracowni technicznej w protezowni	
	a) produkującej do 5.280 protez rocznie	150
	b) produkującej powyżej 5.280 protez rocznie	200

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1962 r.

w sprawie terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji.

Na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „obiekty budowlane budownictwa kolejowego, drogowego i lotniczego” należy rozumieć obiekty określone w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie budownictwa specjalnego (Dz. U. Nr 35, poz. 176 i Nr 40, poz. 208).

§ 2. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa kolejowego funkcje terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego pełnią dyrekcje okręgowe kolei państwowych.

§ 3. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa drogowego funkcje terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego pełnią:

- 1) w stosunku do dróg państwowych — wojewódzkie zarządy dróg publicznych,
- 2) w stosunku do dróg lokalnych i dróg zakładowych — właściwe do spraw drogowych organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 4. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa lotniczego terenowym organem państwowego nadzoru budowlanego jest Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz